© UNICEF/UN026265/Gilbertson VI

ACTUA

In 2008 heeft België de opsluiting van kinderen in gesloten centra verboden. Maar vandaag denkt de regering eraan om opnieuw de opsluiting van families met kinderen in deze gesloten centra toe te laten.

UNICEF en andere organisaties die opkomen voor de rechten van kinderen zijn bezorgd over de mogelijkheid om minderjarigen* op te sluiten in gesloten centra en de gevolgen die de opsluiting zal hebben op hun leven. Sinds verschillende jaren vraagt UNICEF aan de regering om andere oplossingen te vinden dan het opsluiten van families met kinderen. Voor UNICEF is de opsluiting van kinderen een zware schending van hun rechten en is dit niet in het belang van het kind.

Informeer je over de gesloten centra. Waarom is het moeilijk om in een gesloten centrum te leven volgens jou?

Wat zegt UNICEF hierover?

Volgens UNICEF, hebben alle landen – zowel de landen van herkomst, van doortocht en van aankomst van kinderen op de vlucht – de plicht om deze kinderen te beschermen en te zorgen dat hun rechten niet geschonden worden.
Daarom moet men:

- Deze kinderen beschermen tegen geweld en uitbuiting*
- De opsluiting* van kinderen op de vlucht stoppen
- Zorgen dat kinderen sneller herenigd worden met hun familie*
- Hen toelaten om naar school te gaan en verzorgd te worden
- Deze kinderen informeren over hun rechten en naar hen luisteren
- Actie ondernemen tegen de oorzaken van migratie: oorlog, discriminatie, armoede, geweld tegen kinderen…

© UNICEF

© UNICEF/UNI199865/Georgiev

Voor meer informatie bezoek onze website: www.unicef.be/kids

KIDS

Ver. Uitgever: UNICEF België, Olivier Marquet, Keizerinlaan 66, 1000 Brussel - Bedankt aan Laura Deleers voor de redactie van deze themafiche.

De rechten van kinderen op de vlucht

© UNICEF/UN020011/Gilbertson VI

1. KINDEREN DIE ALLEEN HUN LAND ONTVLUCHTEN

Enkele cijfers:

In 2015 hebben 96.500 niet-begeleide kinderen asiel* aangevraagd in Europa. In België waren dat er 3.100.

Bekijk de getuigenis van Mustafa die vertelt over zijn vertrek en zijn reis uit Syrië

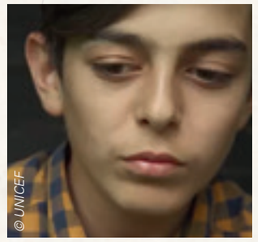

© UNICEF

(www.unicef.be/kids > Info > filmpjes)

Ibrahim moest zijn land ontvluchten.

Hij vertelt zijn verhaal:

"Ik ben 14 jaar en kom uit Afghanistan. Ik ben wees en werkte in een smelterij met mijn oom. Ik mocht niet naar school gaan. Het leven in Afghanistan was moeilijk door de oorlog. Ik besloot dus om naar Griekenland te gaan om mijn droom te realiseren: leren lezen en schrijven. Mijn reis heeft 7 maanden geduurd en was heel moeilijk. Ik werd bestolen en ik ben over de bergen gereisd zonder water en zonder eten. Nu gaat het beter, ik ben in Griekenland aangekomen. Ik raad niemand aan om te doen wat ik gedaan heb, deze reis was veel te gevaarlijk."*

unicef voor ieder kind

KIDS

MET DE STEUN VAN DE BELGISCHE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING .be

© UNICEF/UNI199868/Georgiev

Waarom hebben Mustafa en Ibrahim hun land moeten ontvluchten?

INFO :
Mustafa en Ibrahim zijn **niet-begeleide kinderen**. Dat betekent dat het kinderen zijn die hun land alleen ontvlucht zijn zonder de bescherming van hun ouders of een **voogd***.

Waarom ontvluchten kinderen hun land alleen, volgens jou?

Lees deze tekst om jouw antwoorden aan te vullen:

Kinderen ontvluchten hun land door oorlog, armoede, de gevolgen van droogte of natuurrampen… Ze vertrekken op zoek naar een beter leven.
Sommige kinderen worden begeleid door hun familie tijdens hun reis, maar andere kinderen niet. Dit heeft verschillende redenen. Sommige kinderen hebben niemand meer. Ze verloren hun familie en hun vrienden door de oorlog. Soms is het gevaarlijker om te blijven dan om te vertrekken. Sommige families kunnen niet samen vluchten omdat de reis veel geld kost. Ze zijn verplicht om hun kinderen te laten vertrekken, omdat het gevaarlijk is voor hen om te blijven. Sommige van deze kinderen hebben familie die hen ergens anders in de wereld opwacht.

© UNICEF/UN021490/Geai

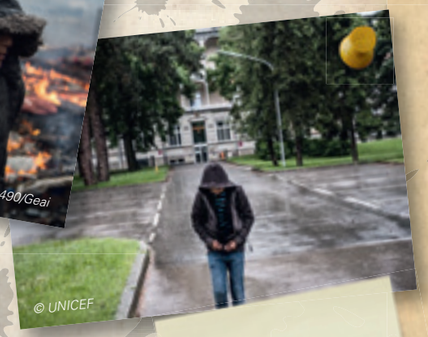
© UNICEF

2. DE REIS…

Denk aan de getuigenissen van Mustafa en Ibrahim. Wat was volgens jou moeilijk tijdens hun reis?

Welke risico's lopen deze kinderen die alleen reizen, volgens jou?
De reis van niet-begeleide kinderen is vaak moeilijk, risicovol en kan verschillende maanden duren. Tijdens deze reis, te voet, per boot, per vrachtwagen, of per trein… zijn deze kinderen niet beschermd en moeten ze alleen voor zichzelf zorgen.

Mustafa heeft het over speelgoed dat hij graag had meegenomen.

Als jij alleen uit je land zou moeten vertrekken, wat zou je dan meenemen?

Kies 3 dingen, schrijf ze op deze post-its en vergelijk met de andere leerlingen in jouw klas.

(zie ook activiteit 2 in de lesmap "Rechten van kinderen in migratie" op www.unicef.be/leerkrachten).

3. DE AANKOMST…

© UNICEF/UN012722/Georgiev

Na een lange reis, komen sommige kinderen aan in een Europees land. Daar moeten ze wachten tot de dienst die zich bezig houdt met **asielaanvragen*** beslist of ze mogen blijven en het **statuut van vluchteling*** krijgen of niet. In sommige gevallen moeten ze verschillende maanden wachten. Tijdens deze periode leven ze in speciale onthaalcentra voor niet-begeleide kinderen. Sommige kinderen worden opgevangen in een (pleeg)gezin of wonen alleen. Nadat ze zijn aangekomen in een land, moeten ze de taal leren, vrienden maken, zich aanpassen aan andere gewoontes…

* WOORDENLIJST:

Smelterij:	Fabriek of werkplaats waar men voorwerpen in ijzer maakt.
Voogd:	Een volwassene, iemand anders dan de ouders die verantwoordelijk is voor een minderjarige.
Asielaanvraag:	Aanvraag om als vluchteling te worden erkend en in een land te mogen blijven omdat men het slachtoffer is van geweld, vervolging,… in zijn land van herkomst.
Statuut van vluchteling:	Iemand die vlucht of gevlucht is uit een ander land bekomt het statuut van vluchteling als de asielaanvraag aanvaard wordt.
Minderjarige:	Een kind jonger dan 18 jaar.
Uitbuiting:	Misbruik van iemand maken, bijvoorbeeld door iemand te verplichten om voor jou te werken zoals bij kinderarbeid.
Opsluiting:	Iemand opsluiten, zijn vrijheid afnemen.
Familiehereniging:	De mogelijkheid die geboden wordt aan de leden van een familie die werden gescheiden over verschillende landen, om elkaar terug te vinden.

We ontmoeten Mustafa die vertelt over zijn aankomst in Duitsland een jaar geleden.

(www.unicef.be/kids > Info > Filmpjes)

Bespreek de volgende vragen met jouw klasgenoten:

- Wat zegt hij over de taal?
- Praten jij of andere leerlingen in jouw klas een andere taal dan het Nederlands thuis?
- Is het moeilijk om Nederlands te leren?
- Hoe zou jij je voelen als je alleen in een klas aankomt waar je de taal niet begrijpt?
- Over wie heeft Mustafa het als hij zegt «ze zijn daar heel bang voor »?
- Ben je het eens met wat hij zegt op het einde van het filmpje (vanaf "we zijn gewoon mensen zoals jullie")? Waarom?
- Wat zou jij kunnen doen opdat een kind op de vlucht dat aankomt in jouw klas, jouw school of jouw buurt zich goed voelt?

© Ash Gilbertson VII Photo